

Verslag autobusreis Auvergne 14-28 juni 1958

De eerste week van deze half toeristische, half natuurhistorische reis naar het hoogland van Auvergne werd begunstigd door stralend weer. Het liefelijk gelegen Besse en Chandesse met zijn oude huizen van lavasteen gebouwd, belfoort en schilderachtige steegjes, was uitgangspunt voor excursies naar een paar meertjes waarvan het Lac Pavin het merkwaardigste was, een zuiver rond, diep kratermeer; zijn glooiende kraterwanden zijn begroeid met beuken. Het Lac Chambon, met enkele eilandjes, wordt geëxploiteerd voor het toerisme. Hier kan men zwemmen en met bootjes en waterfietsen het meer rondvaren. Het kleine Lac de Monteceynère, tussen bergweiden gelegen, heeft weer een heel ander karakter. De grote lavastenen op de meerbodem en verspreid op de oevers wezen ook weer op een vulkanisch verleden.

We genoten van wandelingen langs hellingen geel van de bloeiende brem en door dalen met grazend roodbruin vee. Tot op 1000 m hoogte vonden we ongeveer dezelfde planten en bloemen als in Nederland. Door het dit jaar zo late voorjaar bloeiden lente- en zomerbloemen tegelijk. Bij hoger klimmen zagen we de alpenflora beginnen: primula, narcissen, sterhyacinth, kleine gentiaan. Vele bergweiden waren vol gele gentiaan, een hoge plant met kransen van gele bloemen. Uit de taaie meterlange wortels van deze plant wordt de quinquina-gentiane liqueur gestookt. De overal verspreide reclameborden voor deze inheemse drank hadden reeds onze aandacht getrokken. Van ver, zelfs uit Bretagne, komen de arbeiders om de wortels met speciale lange spaden uit te steken. Bij goed weer kan een man 350—500 kg per dag uitgraven. In de burons, kleine schuurtjes, vaak met rieten dak, wordt de opbrengst opgeslagen. Meestal zijn deze schuurtjes omringd door bomen, de windbrekers, die wijzen op een guur klimaat. In de burons wordt de schimmelkaas bereid, die als Bleu d'Auvergne in alle dorpjes verkrijgbaar is.

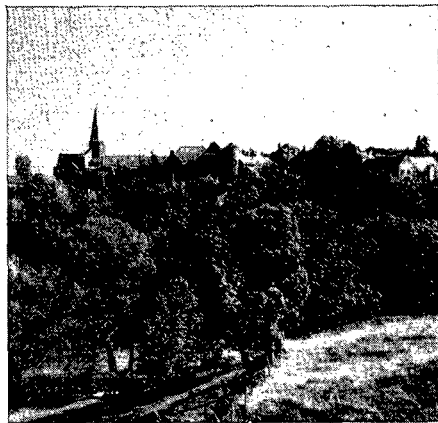
Met de autobus maakten we een dagtocht naar het massief van de Mont Doré en beklommen de Puy de Sancy (1886 m), vanwaar we een schitterend uitzicht hadden over de dalen en bergketens van Auvergne.

De Vallée de Chaudefour, waar onze bus ons de volgende dag heenbracht, loopt dood op een halve cirkel steile rotswanden, de z.g. cirque formatie, die men ook in de hoge Pyreneeën aantreft. Op deze hellingen vonden we de meest gevarieerde bloemenrijkdom. Na ons vijfdaags verblijf in het hoogste deel van Auvergne verhuisden we in onze autobus langs Issoire en de gorge d'Allagnon naar het tweede massief van Auvergne, de Cantal. Hier werd het weer helaas slecht, zodat we geen enkele grote voettocht meer konden maken. We logeerden in Saint Jacques des Blats, een klein dorp in het mooie Cèredal, met watervallen en een nauwe gorge, een geliefd oord voor vissers die met hoge rubberlaarzen in de rivier staan. De baars met zijn rode vinnen die ze vingen

Lac Pavin

Besse

Romaanse kerk in Conques

Rustpauze op de heenreis

kwam ook op ons menu in het hotel voor. In een verwijding achter de gorge, waar het water niet zo snel stroomde, zei een van onze tochtgenoten: „een uitgezochte plaats voor waterspreeuwen, lijkt me.” En kijk, daar vlogen ze laag over het riviertje op zoek naar insecten. Behalve deze bergvogels ziet men in Frankrijk dezelfde vogels als bij ons, hoewel in mindere mate. Wel zagen we van vlakbij veel torenvalken, buizerds en een wouw; de hop die wij daar verwachtten, liet zich evenwel niet zien.

Nog een tocht per bus deden we naar de Puy Mary waarvan de top helaas in de mist lag en waar de thermometer even boven nul aanwees; in tegenstelling tot het mooie weer op de Puy de Sancy van een paar dagen te voren ondervonden we nu het grillige klimaat van Auvergne. Bij Murat kwamen we langs een merkwaardig basaltblok waarin de zeshoekige zuilen hoog oprijzend naast elkaar staan. Deze basaltblokken, die in kleine groeven voorkomen, zijn eveneens een voorbeeld van de vulkanische oorsprong van dit gebied. De zuilen worden in hun geheel uitgehouwen en voor dijkwerken gebruikt.

Later reden we met onze bus Auvergne uit naar het zuiden, langs Aurillac naar Entrayges aan de samenvloeiing van de Truyère en de Lot. Boven dit grijze stadje met oude Gotische brug en kasteel, genoten we van het panorama. Daarna verder 20 km lang door het woeste dal van de Lot met bloeiende kastanjes aan de zuidkant en wijnterrassen daar tegenover. De uitgestrektheid van deze wilde bossen maakten indruk door hun overvloed. De kastanjabomen die met hun witte pluimen als grote bouquetten tegen de rotsen afstaken, geven de bevolking een middel van bestaan. De kastanjes worden gebruikt op wijzen die wij niet kennen, we gingen zelfs naar huis met potjes kastanjesjam. Wij bezochten hier nog het dorp Conques met zijn beroemde kerk en museum van kerkschatten.

De laatste dag bracht regen en hagelbuien, zelfs een tornado, zodat het afscheid van deze mooie streek ons niet zwaar viel. Op de terugweg vielen ons in Noord-Frankrijk, dat als één groot park aandoet, de vele maretakken en de populieren op. We vroegen ons af of die daar misschien met opzet waren geplant.

Het was een geslaagde reis. Er is nog veel dat we niet gezien hebben, ook wel door het slechte weer. De meesten van ons hopen nog eens in Auvergne terug te komen.

(Foto's H. van den Elburg)